

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja dne 18. januarja 1887.)

(Dalje.)

Akoravno je deželna vlada to ponudbo veselo pozdravila, ker ko bi se ponudba vsprejela, ustanovil bi se precej zavod za gluhoneme, — kateri, se ve da bi bil le zasebno podjetje — in bi s tem pomagano bilo potrebi dežele, vendar je morala deželna vlada ozir jemati na to, da bi se s tem, ako se dá posojilo zasebnemu podjetniku, znaten del ustanovnega premoženja odtegnil porabi za ustanovne namene za več let, ki se naprej ne morejo določiti; dalje se je oziralo na to, da bi ves ta čas posojeno premoženje ne neslo nič obresti in ako se ustanovi zaseben zavod, težko se bode potem odločiti za napravo takega javnega zavoda, kar pa je bilo vendarle v mislih oporočnika dekana Ignacija Holzapfelna. Deželna vlada si je torej, še preden se je odločila v tej zadevi, izprosila od deželnega odbora goriškega podatkov o ustanovitvi in vzdrževanju ondotnega deželnega zavoda za gluhoneme. Iz navedenih sporočil je posneti, da se je v Gorici že okoli leta 1840 v namen učnega zavoda za gluhoneme kupilo posestvo za 24.506 gld. in da se je za napravo dotične delavnice izdalo 2950 gld. ter se je leta 1870 do 1873 nekaj dozidavalo in prezidavalo, kar je napravilo 32.843 gld. stroškov; dalje da je bilo leta 1878 do zdaj največ učencev v tem zavodu, namreč 96; po sumaričnem proračunu za leto 1885 pa jih je zdaj le še 43; vzdrževanje zavoda za leto 1885 z navedenimi 43 učenci bilo je proračunjeno za leto 1885 na 12.162 gld., h kateremu znesku je deželni zaklad goriški pripomogel s 7858 gld., in da jedna osoba velja zdaj na leto 285 gld. 16 kr., mej tem ko znaša oskrbovalnina za vsako osobo iz ptujih dežel le 230 gld. in slednjič, da je preskrbovanje gluhonemih, služabniškega osebja in učiteljic zdaj v najem dano. Na podlagi navedenih in še drugih po številkah navedenih podatkov prišla je deželna vlada do prepričanja, da se pri sedanjí visokosti zakladov iz zapuščine knezoškofa Wolfa in dekana Holzapfelna še ne more ustanoviti učni zavod za gluhoneme, katerega vzdrževanje bi bilo v bodočnosti zagotov-

ljeno; pač pa se na podlagi ravno istih podatkov in ako se postavi prvotno število ustanovnih mest na 20; s precejšno gotovostjo sme soditi, da bodeta oba navedena ustanovna zaklada do konca leta 1890, ako se bode glavica tako kakor do zdaj plodonosno nalagala, narastla tako visoko, — Holzapfel-novo volilo namreč bo znašalo . . . 247.938 gld. Wolfovo volilo pa . . . 44.206 „ skupaj torej . . . 292.144 gld.

da se bode lahko ustanovil zavod in da bode tudi mogoče ga vzdrževati. Oziraje se na to okoliščino in na zgoraj navedene pomisleke odklonila je deželna vlada imenovano ponudbo reda usmiljenih sestra ter je sklenila, da se Holzapfelnova zapuščina kakor dozdej plodonosno nalaga. Ob enem pa se je obravnavalo tudi o vprašanji, ali naj bode prihodnji učni zavod za gluhoneme državni ali deželni zavod. Z ozirom na to, da je zavod po volilih obeh ustanovnikov le, ali vsaj v prvi vrsti namenjen za gluhoneme otroke iz dežele Kranjske, torej bi se s temi volili imel ustanoviti deželni dobrodelni zavod, ne da bi bilo treba ga napraviti in vzdrževati z deželnimi sredstvi, dalje z ozirom na to, da se je slavnemu deželnemu odboru z dovoljenjem c. kr. državnega ministerstva dne 11. avgusta 1866 št. 2344 zajedno s premoženjem Fran Holdheimove ustanove za gluhoneme in njenih podustanov izročilo tudi zapustno premoženje knezoškofa Antona Alojzija Wolfa za ustanovitev zavoda za gluhoneme v Ljubljani, da ga shranjuje in plodonosno nalaga do tja, da se uresniči namen ustanove in sicer pod načinom, ki je bil opisan v tukajšnjem dopisu dne 14. oktobra 1869 št. 1430 pr. in slednjič z ozirom na to, da dežela Kranjska že zdaj gospodari s premoženjem sirotinskega, dijaškega in ustanovnega zaklada za slepe in drugih, bi pač kazalo, da se navedeni zavod, — ravna se po izgledu sosednjih dežel, mej katerimi še celo mala grofija Gorica in Gradiška vzdržuje lastni deželni zavod za gluhoneme z letnimi stroški 7858 gld. — ustanovi kot deželni zavod. — Počastujem se torej, prositi slavni deželni odbor, da mi blagovoli naznaniti svoje mnenje v tej zadevi morebiti na podlagi sklepa slavnega deželnega zbora in sicer v tem oziru, bi-li hotela dežela Kranjska sama prevzeti ustanovitev in upravo

učnega zavoda za gluhoneme ravna se po naredbah oporoke obeh navedenih ustanovnikov in pa po tem, da ima država pravico višjega nadzorovanja, in sicer ne da bi zahtevala dežela donesek k upravnim stroškom.

V Ljubljani dne 18. aprila 1886.

C. kr. deželni predsednik:

Winkler.

Deželni odbor je imel misel, da bi si poročevalec o ustanovnih zadevah sam ogledal različne zavode za gluhoneme v domačih deželah in morebiti tudi v inozemstvu ter bi na podlagi tega ogledovanja staval potem nasvete, na kateri način bi se ustreglo namenom velikodušnega ustanovnika in pa nujni potrebi dežele, kajti veliko je število gluhonemih otrok na Kranjskem, kateri morajo biti prepuščeni slabemu oskrbovanju in nadzorstvu svojih starišev in sorodnikov. Nameravano poizvedovalno popotovanje imenovanega poročevalca pa se v tekočem letu zaradi drugih opravil ni moglo uresničiti ter se je moralo preložiti na prihodnje leto. Vsekako pa se bode slavni deželni zbor že zdaj moral o tem izreči, da naj se deželni odbor v daljnih obravnavah s c. kr. deželno vlado poganja za ustanovitev lastnega deželnega zavoda za gluhoneme, ne da bi se zahteval donesek k upravnim stroškom, ali pa da naj se morebiti na drugačni način skrbi za gluhoneme otroke. Deželnemu odboru bi bilo toliko ljubši, da bi v tej zadevi dobil natančna naročila, ker mu je že došla ponudba za nakup škofje-loškega gradu za navedeni namen in pa ker je neki ljudski učitelj uložil tudi prošnjo, da bi se mu omogočilo obiskovati kaki zavod za gluhoneme, da si pridobi potrebnih šolskih vednostij, da bi zamogel v bodočem deželnem zavodu za gluhoneme poslovati kot učitelj ali vodja. Te zadnji dve ponudbi še nista rešeni, ker se je moralo počakati, kaj bo sklenil slavni deželni zbor o glavnem vprašanji te zadeve.

Predlog, da se vzame poročilo deželnega odbora na znanje, se odobri.

Pri splošnih zadevah predlagal je poročevalec poslanec Hren, da naj se ponovi lani sklenjena resolucija, ki vladi priporoča, da naj bi se Bled proglasil za javno kopališče. Deželni predsednik ba-

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriet; poslovenil Vinko.)

V.

(Dalje.)

Kadar jej je bilo kaj do tega, bila je nepremagljivo dražestna. Evonymu je bilo vse po všeči; prav za prav si je zelo laskal na tem vedenji in dobrosrčno je vse to imel za resnobo. Naj bode človek skeptičen, kolikor hoče, sam o sebi pa se vendar le vedno lahko malo vara. Evonyme je ta pot pozabil verz najljubšega pesnika svojega o oslu z relikvijami:

To nesi ti, to je samo idol,

Ki se dajala mu časti je dan.

Tega pa ni izprevidel, da je ta mični vsprejem veljal zaupniku Jacquesa Duhouxa in glavni delež pripisal je sam sebi. Sicer pa je bila Antoinetta pri tem jako spretna; o njenem ljubimcu sukajoče se razgovore pretrgavala je z drugimi, vzbujajoče Evonymu osobne interese. Laskala se je samoljubju njegovemu, ter si dajala čitati dolge odlomke iz slovečega dnevnika. Evonymu je bilo to po všeči in

kmalu je bil vsakdanji gost v vrvarskej ulici. Prihajal je zjutraj ter skoro vselej našel deklico v preprostej platnени obleki, glavo ovito z rudečim robcem, na ograjo naslanjajočo se in zajutrekujajočo grozd in kos kruha. Počasi je odprla mala vrata in potem pohajala po vrtu, kjer se je po gredicah še lesketala jutranja rosa.

A sprehajala se nesta zmirom le po vrtnih drevoredih; večkrat sta krenila ven v gozde, kadar sta šla nasproti gospodu de Lislu.

Prebivalci Auberivski bili so preveč navajeni Antoinettinih muh in čudnega bitja njenega, da bi se bili o tem kaj posebno čudili; sicer pa se Antoinetta za njih misel niti zmenila ni.

Neko jutro h koncu avgusta bilo je nebo malo oblačno in zelenje tako sveže, da sta se dala nehoté zapeljati od gozdne čarobe ter zašla precej daleč v goščo. Antoinetta je bila prejšnji večer dobila pismo od Jacquesa. Pisanje njenega ženina bilo je krajše in menj zaupljivo od prejšnjih in zdelo se jej je, da je uplival nanj nekov nenavaden dogodek; po noči je delj časa premišljevala posamezne stavke tega lakoničnega pisma, in torej malo spala in zdaj je bila bolna na živcih; imela je viharen dan, kakor je Celina rekala. Spotoma napeljala je razgo-

vor na rodbino Duhouxovo in previdno ter po okoliših je pričela Evonyma izpraševati o osebi, katero so nekdanj hoteli zaročiti z nadgozdarjem. Evonyme ni dosti vedel o tem; dotična deklica je bila Jacquesovim sestram dobra prijateljica in ljudje so jo imeli za jako skromno in tiho. Njegovi stariši so že od nekdanj želeli, da bi se vzela. Antoinetta je nabrala obrvi in obraz jej je potemnel. Postala je molčeča in Evonyme, opazujoč jo, se je ustrašil tragičnega izraza, ki se je bil uselil na njeno obličje. Hotel je razgovor napeljati drugam ter vsled gozdnega izprehoda lirično razpoloženi pričel razvijati slikovito zgovornost svojo, poveljujoč slast samotne in gozdnega življenja. Toda Antoinetta ni pri-trjevala njegovemu pretiravanju ter mu celo skušala ugovarjati.

„Samota me dolgočasi,“ dejala je z nevšečnim glasom ter zlovoljno sedla na posekano deblo; „človek, ki je celega pol leta prebil v Auberivu, želi si menj selskih užitkov.“ Nekaj časa je zamišljeno sedela, strmeč pred se, potem pa je odločno zmajala z glavo ter nadaljevala: „Že vidim, da postajam zopet posvetna in da bi rada ugriznila vsak prepovedan sad. Rada bi plesala ter se kratkočasila. Vi mi morate očeta pregovoriti, da me popelje v Arc,

ron Winkler naznani, da se je zgodilo že vse potrebno in bode stvar v kratkem uradno proglašena. To poročilo deželnega predsednika, vsprejelo se je od strani zbora z velikim odobravanjem in je potem odpadla po poslanci Hrenu nasvetovana resolucija.

Dr. Mosche stavi v imenu finančnega odseka sledeče predloge: Deželni zbor naj sklene:

I. 1. Proračun kranjskega zemljiško-odveznega zaklada za leto 1887 s skupno potrebsčino v znesku . . . 604.460 gld. 27½ kr. in s skupno zaklado v znesku . . . 534.609 " 56 " torej s primanjko v znesku . . . 69.850 gld. 71½ kr. ki je pokriti z obrestljivimi državami posojili, — se odobri.

2. Da se pokrije deželni donesek za leto 1887, naj se pobira 16‰ na priklada na neposredne davke z vsemi državnimi prikladami vred, in sicer: od a) zemljišnega davka v znesku . . . 629.809 gld. — kr. b) hišno razrednega davka v znesku . . . 139.700 " — " c) hišno-najemninskega davka v znesku . . . 216.302 " — " d) pridobnine v znesku . . . 125.275 " — " e) dohodnine v znesku . . . 305.168 " — " skupaj v znesku . . . 1.416.254 gld. — kr, torej 226.600 gld. in potem 20‰ na priklada na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta, in od mesa.

3. Deželnemu odboru se naroča, da zadobi Najvišje dovoljenje za pobiranje teh deželnih priklad.

4. Deželnemu odboru se naroča, da v zmislu točke 3 pogodbe z dne 29. aprila 1876 (zakon od 8. majnika 1876 drž. zak. št. 72) zadobi pritrditev državnega zastopa, da se za kranjski zemljiško-odvezni zaklad določena 20‰ na priklada na neposredne davke s tretjinsko po ces. patentu z dne 10. oktobra 1849 drž. zak. št. 412 upeljano priklado zniža za leto 1887 na 16‰ no doklado od vseh predpisanih davkov, torej posebno glede rednega zneska hišno-razrednega davka, hišno-najemninskega davka, prihodnine in pridobnine.

II. Visoka vlada se pozivlja, da ukrene, da se režijni stroški dežele za delovanje zemljiško-odvezne deželne komisije in lokalnih komisij kolikor mogoče zmanjšajo in da določen trmin stavi, do katerega mora dežela kranjska zakladati te stroške.

III. Deželnemu odboru se nalaga, da

1. preišče tako hitro ko mogoče, kako bi se dale znižati letne doklade na neposredni davek v pokritje letnega doneska k zemljišno-odveznemu zakladu;

2. pretehta ali se ne da to doseči s konvertovanjem 5‰ nega zemljiščno-odveznega dolga v nižje obrestljiv dolg, ki bi se imel plačevati daljšo vrsto let, kakor je določeno z dogovorom od 29. aprila 1876;

3. stopi v razgovor s c. kr. vlado in s finančnim zavodom v ta namen in poišče, kako bi se dalo konverziranje najuspešnejše za deželo Kranjsko izvršiti;

4. poroča o tem deželnemu zboru, in ako je treba, tudi v izvanrednem zasedanju;

5. povabi v posvetovanje k dotičnim deželno-

odorskimi razpravami dva člana deželnega zbora — in ako je treba večake v finančni stroki.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. januarja.

V ogerskem državnem zboru se nadaljuje budgetna debata. Opozicija hudo napada vlado. Poslanec Ugrom jej je očital, da vseh dvanajst let njenega vladanja ni ničesar storila za pospeševanje gnetnega in socialnega napredka. S svojo slabo trgovsko politiko zgubila je prejšnja trgovišča, novih si pa ni pridobila. Orijentske železnice bodo dodelane, a vlada ničesar ne stori, da bi si za ogerske surovine in obrtne izdelke na vzhodu zagotovila nova trgovišča. Administracija ni zmožna za drugega, kakor za vodstvo vsakdanjih poslov. Vlada si ni vzgajala potrebnih strokovnjakov. Avstrija je na boljsem, kajti opira se, ko se pogaja z nami, na strokovnjake. Ogerska je slabša, nego je bila pred desetimi leti, Avstrija pa močnejša. Poslednja bode Ogrom še vzela samostojnost. Mnogo je narod storil za vojsko, a naposled moramo slišati, da smo v orijentskih zadevah osamljeni in se ne moremo zanašati na nobenega zaveznika.

Po izkazih deželne vlade v Serajevu bilo je v Bosni in Hercegovini koncem lanskega leta 108 interkonfesionalnih in 71 konfesionalnih ljudskih šol, 8 trgovskih učilišč, jedna višja gimnazija, 1 učiteljska, 1 katoliško in 1 pravoslavno semenišče. Vlada obrača veliko pozornost na zboljšanje šolstva. Letos se bode v Serajevu ustanovila šola za tkanje preprog.

Vnanje države.

Kakor se „Novostim“ piše iz Sofije, tudi **bolgarska** opozicija ni zadovoljna s kandidaturom kneza mingrelskega. Rusija se bode zategadelj najbrž morala ozreti za kakim drugim kandidatom.

Turčija si jako prizadeva, da bi spravila Bolgarijo in Rusijo. Pred vsem prigovarja Bolgarom, da bi odstopilo sedanje regentstvo, ter se prenovilo bolgarsko ministerstvo. Te dni je veliki vezir bil vsprejel h kratu Cankova in zastopnika bolgarske vlade Vulkoviča. Turčija dela na to, da bi Cankov prevzel ministersko predsedstvo in ob enem tudi vodil regentstvo. Potem bi se razpisale volitve za novo sebranje, kateremu bi Rusija predlagala kandidatom za bolgarski prestol vojvodo Jurija Leuchtenberškega. Bolgarsko regentstvo je nekda že tudi voljno odstopiti, da se le reši sedanja bolgarska kriza.

Ruski car bode baje pomlad potoval v inozemstvo. Pohoditi namerava Berolin, Monakovo in Stuttgart. Iz Nemčije pojde v Italijo in se v Milanu snide z italijanskim kraljem. Iz Milana pride na Dunaj. Ruska vlada je nekda že vprašala švicarsko, če more jamčiti za carjevo varnost, ko bode potoval skozi deželo. Švicarska vlada je odgovorila, da bode vse storila za varnost carjeve osebe. — Oficijozno glasilo ruske vlade „Nord“ pravi, da se car Aleksander ne bode več oziral na Evropo, ampak ga bodo vodili le ruski interesi, ko bi Bolgari še nadalje nasprotovali Rusiji.

Srbski radikalci so se razprli mej seboj zaradi vnanje politike. Večina radikalcev je za Rusijo, zmernejši elementi pa za Avstrijo. — Vojni minister je zaukazal, da se nakupi več konj za topništvo in konjištvo.

Ni dolgo tega, kar je na **Francoskem** sedanje ministerstvo prišlo na krmilo in že se je bati ministerske krize. Budgetna komisija zavrgla je namreč načrt finančnega ministra o rektifikaciji budgeta. Vlada je hotela vzeti 383 milijonov frankov na posodo, ki bi se poplačali v 66 letih. Budgetna komisija pa neče privoliti, da bi vlada delala nove dolgove.

Nemški vladni organi že agitujejo za božje volitve. Oficijozni listi so polni poročil, kako se Francija pripravlja za vojno in kako se na političnem obnebi zbirajo črne pike. Že pred šestimi meseci je francoska vlada sklenila pomnožiti vojsko na meji. Tedaj so nemški listi to sicer omenili, a v tem neso videli nikake nevarnosti. Sedaj pa to uporabljajo za volilno agitacijo.

Gotovo nikjer tako težko ne pričakujejo nemško-francoske vojne, kakor na **Angleškem**. Angleški listi obširno poročajo o francoskih oboroževanjih in h kratu Nemčijo hujskajo proti Francoski. V Angliji se nadejajo, če se vname boj mej Nemci in Francozi, da bodo Ananci in Tonkinci takoj otrsli francoski protektorat, da bode potem zopet samo Anglija tod širila svojo trgovino. Egipatsko vprašanje se bode potem lahko Angležem ugodno rešilo. Vojna bode oslabilala francosko trgovino v prid angleškim trgovcem in tovarnarjem.

Dopisi.

Iz Ljubljane 24. januarja. [Izv. dopis.]

Ljubljanski pohajkovelec nam piše: Gospod urednik, Vi se gotovo še dobro spominjate ranjke banke Slovenije. „Tagblatt“ ni nikoli nobene prilike zamudil, da ne bi bil narodni stranki te nesrečne banke očital. Leta 1877 je bila ta banka glavni predmet nemškutarske agitacije pri deželnozborskih volitvah. „Wochenblatt“, ki je v tej zadevi malo previdnejši in katerega po Dežmanovem izreku nihče ne bere, jo je že tudi nekaterikrat porogljivo narodni stranki očital. Dandanes je samo še Graška „Tagespost“ tako naivna, da se v njene predale banka Slovenija izgubi, kadar hoče Slovencem kaj hudega očitati. Pa pri omejenem razumu Tagespostnega uredništva je kaj takega umevno! Znano je pa, da je banka Slovenija svoje dolžnosti do zadnje črke spolnila; da so celo še delničarji nekaj povrnjenega dobili. Ljubljanska eskomptna banka, ta nemškutarski proizvod, pa drugače razumeva spolnitev svojih dolžnostij! Tistim, ki so imeli to nesrečo, pri njej kaj denarja uložiti, vrača samo v malih odstotkih svoto, ki je pri njej uložena. Že meseca julija l. l. so mi obljubili, da bodo še ostanek meseca avgusta izplačali; avgusta so pa rekli, da se bo to meseca septembra zgodilo; septembra so zopet ulagatelje na oktober zavrnili, oktobra so zopet ulagatelje z novembrom tolažili, novembra so pa rekli, da bo prav gotovo prišel srečni dan izplačanja konec leta, t. j. meseca decembra. Koncem decembra so se pa tako rekoč „pridušili“, da bodo po novem letu ostanek kapitala in vse obresti izplačali! Zdaj bomo kmalu s prvim mesecem 1887. leta pri kraji, ali eskomptna banka se ne gane! Ako bi bila ranjka banka Slovenija s svojimi interesi tako neslane šale uganjala, bil bi nastal brezdvombeno silni vriš in piš v nemškutarskem Izraelu „über die verlotterte Wirtschaft der nationalen Partei“. Tega postopanja eskomptne banke so pa deloma ulagatelji sami krivi, ker neso energično odprtje konkursa zahtevali. Ako bi bil konkurs odprt, bi bili že vsi upniki polomljene banke iz denarja delničarjev plačani. Jaz res ne vem, iz katerega ozira se ti delničarji štedijo s tem, da se konkurs ne otvori?!

Nekdo, ki ima tudi nekaj krajcarjev v polomljeni eskomptni banki uloženi.

kjer bode letos velik bal, h kateremu pridejo tudi častniki iz posadke.“

Že samo zaradi besede „častniki“ je Evonyme debelo pogledal. Menil je, da je zdaj prišel ugodni trenotek, da igra svojo ulogo kot Mentor.

„Hm, hm,“ pričel je ozbiljno. „Mislite li, da bi bilo Jacquesu tako prijetno slišati, da ste vi bili na tem balu?“

Antoinetta lahno nabere usta. „Jacquesa ni tu,“ odgovori trmasto, „povedal mu pa tudi ne bode nihče.“

„A jaz sem tu, in to je isto. Jaz menim, da bi prestopil svoja pooblastila, ako bi dovolil —“

„Kako pravite?“ seže mu Antoinetta neuljudno v besedo. „Vaša pooblastila? kaj menite s tem?“

Zdaj jej prične Evonyme, ki ni mogel ničesar za se pribriniti, brez najmanjše previdnosti govoriti o nezaupnosti in strahu, katerega je čutil Jacques z ozirom na fantastički in nezavisni značaj neveste svoje; te pomisleke je celo pretiraval ter s samozadovoljstvom govoril o nežnem naročilu, katero je je bil dobil. Kakor je govoril, tako se je menjaval izraz dekletovega obraza. Najprej je nagubančila

obrvi, opazujoč Evonyma od nog do glave, potem se je pa v ustnih kotih pojavilo zasrاملljivo smehljanje.

„Ah! res?“ dejala je nejevoljno, ko je Evonyme pričel poučno propoved svojo. Čutila se je globoko razžaljeno od pičlega zaupanja Jacquesovega in od čudnega domisleka, da je Evonyma pooblastil, nadzirati in opominjati jo. Ta pa je nedolžno, ne sluteč preteče nevihte, nadaljeval slovesni svoj govor. Antoinetta ga je gledala od strani, mej tem, ko jej je po glavi vršela tolpa zmešanih maševalnih in upornih mislij. Najedenkrat jej iz oči zasiže škodoželjen svit. Prišla jej je vražja skušnjava, da bi se proti Evonymu na videz tako vedla, da bi se sam zamotal v gube krepstnega plašča svojega ter prvi padel v propad, od katerega je njo hotel odvrgniti. Dvignivši se, položila je malo roko svojo modremu propovedniku na ramo ter rekla: „Že dobro! Imate povsem prav! Na tisto ne bodem več mislila; a čas je iti domov. Dajte mi roko, malo trudna sem.“

Priležno se je naslonila na roko Evonymovo, ki je bil jako zadovoljen z uspehom svoje pridige o pokori, in počasnih korakov stopala sta proti

domu. Spotoma napravila si je veselje, tovariša iz nova spraviti v naudušeno sanjarijo, iz katere ga je bila poprej tako oblastno vzbudila. Evonymov duh je bil vir vedno kipeče lirike. Izprehod v gozdu zamaknil ga je v duševno pijanost, izražajočo se v neprestano tekočih besedah ter v podobah in pri-likah.

Razvnel se je ter postal zdaj vesel, zdaj žalosten, zdaj mnogozahteven, zdaj plah; zdaj se je glasno smijal lastnim dovtipom, zdaj je bil zopet do solz ganen, vse to pa na nezvezan, menjajoč se čuden način.

S potuhnenom porednostjo je Antoinetta njegovo razpoloženje še poviševala, odobrujoč njegove besede in kadar je bil najbolj razvnet, zmotila ga je s tem, da je pričela mrmrati kako pesnico ali pa, da je utrgala kako cvetico. Potem se je vrnila k njemu, in iz nova vzela njegovo roko in malo bolj naslonivši se nanj, pogledala mu naravnost v oči.

„Nu! kje sva ostala?“ vprašala je kar se dá laskavo.

(Dalje prih.)

Iz Kamnika 21. januarja. [Izv. dep.] Dne 6. t. m. je imela naša čitalnica svoj letni občni zbor. Udeležba bila je zelo mnogobrojna, znak da je zanimanje za čitalnico vsaki dan večje in da je kljubu mnogemu nasprotovanju vendar ostala središče narodno. Ne bodem natančno opisoval občnega zbora in posamičnih točk, ampak sporočam le izid volitve. Predsednikom bil je izbran z veliko večino g. Ivan Ferlinec, hišni posestnik in meščan Kamniški, blagajnikom g. Josip Fajdiga graščinski oskrbnik; odborniki pa gg. Binter Tone, Burnik Valentin, Novak Davorin, Seničar Fran, Slabanja Gregor, Stele Josip in Svetic Anton. Odbor si je potem izmed sebe izbral podpredsednikom Davorina Novaka, tajnikom Burnika Valentina in knjižničarjem pa Antona Binterja. Izvoljeni so vsi možaki, krepkega narrednega duha!

Dne 16. t. m. bila je benefica našega staroste g. Gregorja Slabanje. Predstavljala se je nova igra „Stric in teta“, koja je po Albiniji poslovenil vrli, mladi rodoljub Boleslav S. Pred igro nastopi naš čveterospev, ter prednaša krasno Foersterjevo skladbo „Njega ni“ z velikim občutkom. Željni smo slišati večkrat tako milo petje. Igro so pa naši diletantje v obče dobro predstavljali, toda povedati moramo naravnost, da so nas naši diletantje razvabili in da smo vajeni boljšega prednašanja.

Naše krasotice so se ta večer povsem odlikovale in so dale s tem izgled gospodom. V prvi vrsti nam je pohvaliti vrlo gospo Franjo Ariglerjevo, ko je v težavnej nalogi, vsakrat brez vsakega teatraličnega prisiljenega patosa predstavljala mlado in staro. Tako igrati kakor igra gospa Arigler brez vsake večje šole je njej v veliko čast. Julijeto je gospica A. Š. popolnem naravno igrala. Njeno petje s Fridolinom dopadalo se je vsem zbranim. Želeti bi bilo, da bi se večkrat v igrah pelo. Kot Hermino, staro devico si pač boljše gospod režiser ni mogel zbrati kot gospico Terezino Dralko. Njena igra vzbudila je prav mnogo pohvale in smeha. Kar govorimo o damah, pač o gospodih ne moremo reči, le z malo izjemo so nas zadovoljili gg. Binter, Seničar, Arigler, Slabanja in Fajdiga. Zasepetali bi jim sicer izza kulis, naj se drugi pot bolj nauče. Sicer pa nas veseli, da je bila naša čitalnica zopet jedenkrat dobro obiskana. Na svečnico bode veselica v spomin Val. Vodnika, na pustno nedeljo pa maskerada. Cvetko Dragič.

Iz Radovljanske okolice 23. januarja. (Jabolčnik. — Blejsko jezero. — Ošpice) Kakor znano, smo zadnje jesen obilo jabolk pridelali. Od teh smo jih za več tisoč goldinarjev prodali (to naj spodbuja naše kmete k večji delavnosti v sadjarstvu,) iz ostalih jabolk pa smo napravili jabolčnik. A žal! jabolčnik je tak, da ni za uživanje, v kratkem se bode spremenil v jesih. Le „mošt“ tistih gospodarjev se more še piti, ki so k jabolkom nekaj hrušek pridelali. In kaj je uzrok, da se je jabolčnik tako slabo obnesel? „Mea culpa, mea maxima culpa!“ Ne znamo ga delati. Na Bavarskem to gotovo bolje razumejo, ker so toliko vagonov jabolk od nas tja zvozili. Ali bi ne bilo umestno, ko bi nas poučil pri kaki priliki g. popotni učitelj G. Pirc o napravljani dobrega jabolčnika; jako hvaležni bi mu bili za to izkazano dobroto. Upajmo, da se te vrstice na merodajnem mestu v ozir vzamejo!

Mraz zadnjih dni je prouzročil, da se je jelo Blejsko jezero — biser mile naše slovenske domovine — z ledenimi kristali pokrivati. Če mraz ne poneha, bomo imeli v kratkem ledeno gladino, katera bode prijateljem drsnja zelo ustrezala. Veselilo bi nas, ko bi pri tej priliki kaka družba iz spodnjih krajev Blejsko jezero obiskala; bi nas saj za nekaj časa zdramila iz zimskega spanja.

Že dlje časa razsajajo v naši okolici ošpice, za katerimi je veliko otrok bolnih. Na več šolah ni bilo vsled tega skozi nekaj tednov šolskega pouka. Vendar umrje sem in tja kak otrok in zdaj hvala Bogu! je omenjena bolezen že nekoliko ponehala. S.

Domače stvari.

— (XVI. seja deželnega zbora kranjskega) trajala je od 9. ure zjutraj do 1/4, na štiri popoldne. Razpravljalo se je jedino o načrtu občinske postave, katerega je izdelal deželni predsednik baron Winkler. Večina odseka nasvetuje po dr. Papeži: 1. Občinsko področje je razdeliti mej glavnimi občinami in podobčinami. 2. Glede občinskega delokroga je poizvedavati deželnemu odboru,

na kak način je opredeliti delokrog mej glavno občino in podobčino. Istotako naj postopa glede teritorialnega obsega občin, zlasti z ozirom na mesta in trge, dalje poizve naj mnenje občinskih zastopov, ter na podlagi svojega poizvedovanja uredi za prihodnje zasedanje načrt občinskega reda in občinskega volilnega reda, ki se je bil predložil v letošnjem zasedanju. Manjšina odseka pa nasvetuje, da se preide o teh predlogih na dnevni red in vsprejme zakon, s katerim se razveljavi deželni zakon z dne 2. januarja 1869 (o sestavi velikih občin) in naj se sklene nova zakonska novela o tem. Proti predlogu večine govorili so vitez Gutmansthal, Dežman, baron Schwegel, baron Apfaltrern, za predloge večine baron Winkler, Svetec, profesor Šuklje in poročevalec dr. Papež. Pri glasovanju vsprejmo se predlogi odsekov večine. Seja deželnega zbora se ob 5. uri popoldne nadaljuje in je pričakovati burne debate zaradi po finančnem odseku nasvetovane podpore 2000 gld. slovenskemu dramatičnemu društvu in da se dovolijo štiri predstave na mesec v deželnem gledališču. Baron Apfaltrern izročil je danes protipeticijo posestnikov lož zoper štirikratno slovensko igranje v gledališču.

— (Črna maša) za pokojnim Fr. Erjavcem bode na Krškem v mestni farni cerkvi v četrtek dne 27. t. m. Pri maši bodo peli pevci krškega bralnega društva, kakor je stari prijatelj ranjkega g. Matija objavil.

— (Priznanje.) Deželne sodnije svetnik g. dr. Karol Vidic dobil je povodom svojega umirovljenja v priznanje dolgoletnega izvrstnega službovanja naslov in značaj nadsodniškega svetnika.

— (Poročil) se je g. Josip Anton grof Barbo-Waxenstein, graščak v Rakovniku, c. kr. res. poročnik pri dragonskem polku Nikolaja I., št. 5., jedini sin pokojnega slovenskega državnega in deželnega poslanca grofa Josipa Barbo-ta in Valeske grofice Arco, 19. t. m. v Fügen-u na Tirolskem z gospico Margito pl. Vagats.

— (Gosp. Jurij Šubic) odpeljal se je preteklo soboto čez Monakovo v Pariz. Upamo, da se slavni naš slikar kmalu zopet povrne v domovino in da dobi naročil, katera bodo deželi v ponos, umetnosti pa stalni spomenik.

— (Vodnikov sijajni ples) bode dne 1. februarja v čitalniški dvorani. Začetek ob 8. uri zvečer. Za neude 1 gld. ustopnine.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 19. januarja (1887) ob 3. uri svojo VII. sejo. Navzočni: Prvomestnik T. Zupan. Podpredsednik Luka Svetec. Odborniki: Gregor Einšpieler, Iv. Hribar, Matej Močnik, Dr. Iv. Tavčar, dr. J. Vošnjak, blagajnik, Jos. Žičkar, Anton Žlogar, tajnik, Andr. Žumer. Prvomestnik pozdravi celó od daleč došle odbornike ter se jim zahvali za njih rodoljubno požrtovalnost. — Prečita načrt oklica do sl. načelnih sv. Ciril-Metodovih podružnic, v katerem se opozarjajo na to, da se ples in prehrupne zabave ne strinjajo z načeli naše družbe, ki je osnovana na katoliško-narodni podlagi, torej morajo plesi izostati in slavna načelnikstva naj strogo pazijo na to, da se v vsoporede veselice, od njih osnovanih, ne vsprejme ničesar, kar bi nasprotovalo pravemu in katoliškemu čutu našega naroda. — Oklic se odobri ter koj te dni razpošlje podružniškim načelnikstvom. — Gospod tajnik naznani tekoča opravila. — Gospod blagajnik poroča o denarnem stanju v preteklem letu, ki se sme za začetek jako ugodno imenovati. Obžalujoč pa naznani, da nekaj podružnic še zdaj zoper §. 10. družbinih pravil ni poslalo novcev, kar naj blagovole v kratkem storiti. (O tem glej posebni izkaz.) — O prošnji Remšniške občine poroča g. Hribar, ki je družbo osobno zastopal pri odprtji ondotne razširjene šole. Ker so v kratkem vse potrebne formalnosti izpolnjene, izplača blagajnik darovani tisočak. — Glede Vuhredske prošnje postopalo se bo kakor v zadevi Remšniške občine. Ko bodo vse formalnosti dognane, izplača se prošena vsota. — Z načelnikstvom Vuhredske podružnice obravnavalo se bo, kako bi bilo pomagati onod, kjer je raznarodovanje v največji nevarnosti. — Prošnja krajnega šolskega sveta v Lehnu preloži se zbog potrebnih pojasnil na prihodnjo sejo. — Prošnja šolskega vodstva v Košani se ne usliši, ker to spada bolj v področje „Narodne šole“. — Izvoli se deputacija iz sledečih gg.: prvomestnik T. Zupan, podpredsednik L. Svetec in blagajnik dr. Jos. Vošnjak, ki se v imenu družbe pokloni mišlostljivemu g. Ljubljanskemu knezoškofu Jakobu,

da mu kot višjemu pastirju priporoči družbo. V enakem smislu se zapovrstijo g. prvomestnik podá sam s spoštljivo prošnjo do vseh prečastitih škofijstev na slovenski zemlji. V tem poslanju ga bode spremljal vselej kak ud iz odbora in pa načelnikstvo dotične podružnice. — Jeden odbornik pojasni zadeve Celskega otroškega vrtca in ondotne slovenske dekliške šole. Katoliškemu podpornemu društvu v Celji dovoli se po nasvetu Celjske podružnice 300 gld. — Drugi odbornik poroča o koroških zadevah, kjer družbe čaka obširno, najvažnije delo, katero se bo z božjo pomočjo pričelo že tekoče leto. — Zopet drug odbornik pojasni Mariborske razmere. — Ob 1/2. uri gospod prvomestnik sklene sedmo družbino sejo *).

— (Začasni odbor podružnice sv. Cirila in Metoda za „Zidanimost in okolico“) naznanja, da bo prvi shod te podružnice v nedeljo, 30. januarja t. l. ob 4. uri popoldne v g. Potočinovi gostilni ob Savi. Vspored: 1. Poročilo začasnega predsednika. 2. Volitev stalnega odbora. 3. Posamični nasveti in predlogi. 4. Vsprejemanje novih udov. Po dovršenem dnevnem redu prosta zabava. K obilni udeležitvi tega prvega osnovnega zbora, vabijo se najljudnejše osobito gospodje duhovniki, učitelji, kakor tudi vsi drugi slovenski rodoljubi ter rodoljubkinje slovenske. Bog daj srečo in sv. Ciril in Metod!

— („Begovski pivač“,) Mehmed Kolak Kolaković, o kojem smo zadnjič pisali, vrnil se je iz Zagreba zopet na svoj dom blizu Kulen-Vakufa. „Matica Hrvatska“ dobila je po njegovem narekovanju 65 junaških narodnih pesnij, to je v okroglem številu 47.000 stihov. To je ogromno število, begovskega pivača spomin pa fenomenalen. Ko bi se vse Mehmedove pesni natisnile in bi se na vsako stran stavilo 40 stihov, trebale bi do 80 tiskanih pol. Primerjamo li Mehmedove pesni z Vukovo zbirko narodnih pesnij, vidimo, da Vukovih pesnij druga, tretja in četrta knjiga vkupe nemajo nad 47.000 stihov. „Matica Hrvatska“ bode Mehmeda še jedenkrat poklicala v Zagreb, da se vidi, če ne zna še kake pesni in da bode, če treba, še kako pesen ponavljal.

— (Vabilo) k venčku, katerega priredijo rodoljubje Št. Peterski v četrtek dne 27. januarja 1887. v prostorih g. Ivana Špiljarja v Št. Petru. Godba: Kvintet družbe Bleyerjeve. Začetek ob 1/3. uri zvečer. Ustopnina za gospode 1 gld.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi Ilirsko-Bistriška-Trnovska Čitalnica dne 2. svečana t. l. v spomin Valentina Vodnika v svojih prostorih pri g. A. Jelovšek. Spored: 1. Slavnostni govor. 2. „Moj dom“, čveterospev, uglasbil E. Vašak. 3. „Bob iz Kranja“, vesela igra v 1 dejanju. 4. „Domovini“, čveterospev s tenor- in bariton-solo, uglasbil B. Ipavic. 5. „Piskrovezec“, šaljivi prizor. 6. Loterija. 7. Ples. Začetek ob 7. uri zvečer. Mej posameznimi točkami in pri plesu svira češki kvintet. — (Duhovske spremembe.) v Lavantinski škofiji. G. Fran Dovnik, doslej dušni pastir v c. kr. posilni delavnici v Gradci, pride v začetku 2. polletja za profesorja morale v knezoškofijsko bogoslovje v Mariboru, g. Josip Sinko za provisorja v Št. Ožbalt pri Dravi, g. Josip Valenčak v Pernice, g. Ignacij Rom za kaplana v Šentjurij pri Celji, od tod pa g. Jos. Podhostnik za kaplana v Mozirje.

*) Slavnemu vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda je vsekakor svobodno, za kateri list goji večje simpatije, a mi bi smeli vsaj toliko ozirnosti pričakovati, da se nam izvestja o družbinah sejah dostavljajo istodobno, kakor „Slovenec“, ne pa toliko ur pozneje. Menimo, da ta naša zahteva ni pretirana, zlasti ako se blagovoljno pomisli, da je družba sv. Cirila in Metoda baš po naši inicijativi nastala. Uredništvo „Slovenskega Naroda“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 24. januarja. Grekov in Stojlov ukrcala sta se preteklo noč v Brindisi in odpotovala v Carigrad.

Berolin 24. januarja. Včeraj bila v prisotnosti cesarja in cesarice slavnost kronanja in redov. — Aleksander Battenberg odpotoval iz Strassburga v Milan. Trdi se, da se v Milanu snide s Kalčevom.

London 23. januarja. „Morning Post“ meni, da ako Francoska odkritosrečno miru želi, kakor nje voditelji in listi zatrjujejo, potem je francoske vlade prva dolžnost, da odloži priprave za vojno, katere vzbujajo sum in nezaupnost vsake evropske države.

Bruselj 23. januarja. Ravno kar doše vesti javljajo, da so v Gentu pričeli resni nemiri mej delavci. Štrajkujoči delavci spoprijeli so se s policijo in bilo je mnogo ranjenih.

Izkaz o doneskih za družbo sv. Cirila in Metoda.

Idrijska podružnica 2 donesek	gld. 17.96
Izvanakadem. podružnica v Gradci 3. donesek	" 30.—
Postojnska podružnica 3 donesek	" 20.—
G. R. Mroždošek, voj. kaplan v Zadru	" 10.—
Kropinsko-Kamnogoriška podružnica	" 30.48
Senožeška podružnica	" 32.32
Šenpaska	" 25.—
Šentjurska	" 54.70
G. M. Kosér, notar v Idriji skupilo dražbe v veseli družbi	" 16.62
Izvan akadem. Graška podr. 4. donesek	" 50.—
Iz pušice pri g. Rošu v Hrastniku	" 15.30
Premška podružnica 2 donesek	" 14.24
G. A. B. Renigar	" 2.40
Šentjakobsko-Trnovska podružnica 2 donesek	" 60.—
Vipavska podružnica	" 200.—

In l. 1886. poslale so doneske sledeče podružnice: Prva Ljubljanska gld. 1000, Šentjakobsko-Trnovska gld. 161, Šenpeterska v Ljubljani gl. 200, Celjska gl. 480.77, Celovška gl. 80, Ribniška gl. 215, Akademiska Graška gl. 62, Ptujška gl. 288.22, Šaleška gl. 81.51, Goriška gl. 23, Novomeška gl. 123.25, Kropinsko-Kamnogoriška gl. 102.82, Šišenska gl. 70, Graška izvanakademiška gld. 146, Gorenjska dolina gld. 60, Gornjegradska gld. 130, Konjiška gld. 150, Mokronoska gld. 41, Sevnjska gld. 112.30, Metliška gld. 100, Kranjska gl. 152.38, Selska gld. 28.60, Tržaška gld. 150, Loško-potoška gld. 179, Žavska gld. 202, Loška gld. 68, Železniška gld. 25.60, Bledska gld. 44.69, Senožeška gld. 128.98, Postojnska gld. 270, Šentjurska na južni železnici gld. 54.70, Brdska gld. 76, Idrijska gld. 112.95, Vipavska gld. 200, Ajdovska gld. 100, Premška gld. 72.24, Zatiška gld. 188.25, Pivska gld. 150, Šenpaska gl. 25.

Racun za l. 1886 kaže v dohodkih 6513 gld. 61 kr., v troških 892 gl. 91 kr., torej koncem leta 1886 v blagajni **5620 gld. 70 kr.**

Sl. podružnice, katere še niso poslale doneskov za l. 1876, naj jih izroče glavnemu vodstvu, vse pa prosim, da tudi v tekočem letu nabirajo tako pridno kakor doslej. Družba bode v kratkem imela velike troške, katerih ne bode mogla zmagovati, ako jej ne dohajajo redni doneski.

Ljubljana 23. januarja 1887.

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

Avstrijska specialiteta. Mnogoletna izkušnja so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatljici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (19—1)

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933—25)

Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Tujci:

23. januarja.

Pri **Stonu**: Miksch z Dunaja. — Bettlheim iz Zagreba. — Schepitz iz Trsta. — Jerach z Dunaja. — James iz Reke.
Pri **Mallat**: Filip z Dunaja. — Schwarz iz Gradca. — Baron de Fin iz Pulje. — Kalinek, Paschka z Dunaja. — Einem iz Ljubljane.

Tržne cene v Ljubljani

dné 22. januarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6.99	Surovo maslo,	— 68
Ječmen,	4.87	Jajce, jedno,	— 90
Oves,	4.22	Mleko, liter,	— 3
Ajda,	2.92	Goveje meso, kgr.	— 8
Proso,	4.06	Telečeje	— 64
Koruz,	4.87	Svinjsko	— 54
Krompir,	4.87	Koštrunovo	— 52
Leča,	2.85	Pišanec	— 34
Grah,	11—	Golob	— 50
Fizol,	8—	Seno, 100 kilo	— 20
Maš,	11—	Slama,	2.85
Maš,	1—	Drva trda, 4 metr.	6.50
Speh frišen,	— 64	„ mehka, „	4.10

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. jan.	7. zjutraj	747.11 mm.	— 13.8 C	sl. zah.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	744.56 mm.	— 28 C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	743.88 mm.	— 6.2 C	sl. zah.	jas.	
23. jan.	7. zjutraj	741.94 mm.	— 11.2 C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	742.00 mm.	— 1.4 C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	744.22 mm.	— 7.0 C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura — 7.6° in — 6.2°, za 5.6° in 4.2° pod normalom.

Dunajska borza

дне 24. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 40	kr.
Srebrna renta	80 „ 45	„
Zlata renta	109 „ 90	„
5% marcna renta	96 „ 90	„
Akcije narodne banke	863 „	„
Kreditne akcije	277 „ 70	„
London	127 „ 45	„
Srebro.	— „	„
Napol.	10 „ 05	„
C. kr. cekini	5 „ 99	„
Nemške marke	62 „ 35	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 164	50
Ogerska zlat. renta 4%	100 „ 40	„
Ogerska papirna renta 5%	90 „ 20	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 116	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 „ 40	„
Kreditne srečke	100 „ 172	50
Rudolfove srečke	10 „ 18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 105	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	212 „	—

Prav dobro ohranjen

glasovir,

novejšega dela, se prodaja, tudi proti plačilu na obroke. Kje, pove iz prijaznosti upravnistvo „Sl. Naroda“. (56—1)

Trgovsk pomočnik,

slovenskega in nemškega jezika zmožen, v prodajalnici specerijskega in mešanega blaga dobro izurjen, želi do 1. marca t. l. svoje sedajno mesto premeniti.

Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“ z naslovom **V. v L. št. 200.** (46—3)

Št. 700.

(37—3)

Razglas.

Za sv. Jurja rok 1887. leta odda mestni magistrat v poslopji meščanske bolnice v Ljubljani

prodajalnico,

ležečo proti šolskemu drevoredu, in vsprejema ustne ali pismene ponudbe v navadnih uradnih urah do uštetega 3. dne meseca februarja 1887.

Mestni magistrat Ljubljanski,

дне 14. januarja 1887.

V najem se dá

1. hiša (hram)

pri sv. Bolfanku št. 9 blizu Središča, na dobro obiskanem kraju, tik farne cerkve. Hiša je pripravna posebno za kupčijo in krčmo, je novo zidana in obstoji iz 2 sob, 1 štacune, 1 shranišča, 1 kleti, 1 kuhinje in nadhišja. Zraven je tudi hlev in dvor. Tudi je na to hišo koncesija za krčmo podeljena.

Opomni se še, da je pri tej hiši bila že več let štacuna in krčma.

2. mlin

v Mihalovcih št. 30 blizu Ormoža, tik Ljutomerske okrajne ceste, s pripravo. Ta mlin melje na tri kamena in ima vedno dovolj močne vode za mlenje. Tudi so poleg 2 sobi za stanovanje, 1 kuhinja, 1 hlev in nekoliko polja. Najem se lahko začne s 1. aprilom t. l. in se določi po dogovoru. — Pogoji so za oboje ugodni.

Več se zve pri Blažu Stibercu, posestniku v Pušencih (Post Friedau). (57—1)

Kuverte s firmo

„NARODNA TISKARNA“

prilpovoda po nizki ceni

v Ljubljani.

Prva mlekarska zadruga v Ljubljani

naznanja s tem, da je ravnateljstvo zadruga sklenilo z začetkom prihodnjega meseca mleko prodajati po znižani ceni in to da ustreže mnogostanskim željam, da se naj zadruga tudi ozira na domače mestno prebivalstvo.

Mleko najboljšje vrste veljalo bo v zadrugi vsprejemano liter 8 kr.

„ na dom postavljeno „ 9 „

Posneto mleko, jako dobro pri vkuhanji jedil „ 4 „

Pineno mleko „ 2 „

Cene za fino surovo maslo in smetano ostanejo nespremenjene.

Naročitve vsprejema

Prva kranjska mlekarska zadruga v Ljubljani.

(44—2)

Naznanilo.

Dne 31. januarja prodajo se na javni dražbi v Zagrebu v Dolgih ulicah št. 8 vse priprave, spadajoče pogrebemu zavodu, kakor:

mrtaški vozovi,
rakve,
oblačila za velike
pogrebe itd.

Oskrbnik mase.

Priznano nepokvarjene, izvrstne

VOŠČENE SVEČE

izdelujejo (925—11)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Kri čistilne krogljice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabijanju človeškega telesa. glavobolu, navalu krvi, otrplosti u. ih, skazenem žolodei, pomajkanji slasti do jedi, jetrnih in obilnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (748—11)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

— Razpošilja se vsak dan po pošti. —

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—42)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.